

Sygn. akt VII U 775/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Graczyk

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2018 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym,

sprawy K. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

o wypłatę dodatku pielęgnacyjnego

na skutek odwołania K. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

z dnia 16 maja 2018 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

K. C. w dniu 12 czerwca 2018 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji w/w organu rentowego z dnia 16 maja 2018 r., znak: (...) Odwołująca wniosła o przyznanie jej dodatku pielęgnacyjnego począwszy od dnia 14 lipca 2018 r. Ubezpieczona argumentując swoje stanowisko podniosła, że lekarz orzecznik ZUS wskazał, iż jest niezdolna do samodzielnej egzystencji w okresie od dnia 14 lipca 2017 r. do dnia 28 lutego 2021 r. (k. 4 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 26 czerwca 2018 r. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Organ rentowy wskazał, że na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 14 lutego 2018 r. przyznał odwołującej dodatek pielęgnacyjny do dnia 28 lutego 2021 r. Jednocześnie Oddział podniósł, że ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem o to świadczenie w dniu 18 stycznia 2018 r. Organ rentowy stwierdził zatem, że odwołująca ma prawo do dodatku pielęgnacyjnego od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożyła wniosek na mocy art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 5 a. s.).

Sąd postanowieniem z dnia 19 lipca 2018 r. dopuścił dowód z dokumentów znajdujących się w aktach rentowych K. C. załączonych do akt sprawy (k. 29 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. C. w dniu 18 stycznia 2018 r. złożyła wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. o przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego (k. 33 a. e., tom II).

W toku rozpoznawania wniosku, organ rentowy skierował odwołującą na badanie do lekarza orzecznika ZUS. Orzeczeniem z dnia 14 lutego 2018 r. stwierdzono, że ubezpieczona jest niezdolna do samodzielnej egzystencji do dnia 28 lutego 2021 r., która powstała w dniu 14 lipca 2017 r. (k. 35 a. e., tom II).

W związku z treścią wydanego orzeczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 16 maja 2018 r., znak: (...), zgodnie z którą przyznał odwołującej dodatek pielęgnacyjny od dnia 1 stycznia 2018 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, do dnia 28 lutego 2021 r. (k. 39 a. s.).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie K. C. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 16 maja 2018 r., znak: (...) jako niezasadne podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia, z zastrzeżeniem ust. 4.

W ocenie Sądu odwołująca spełniła wszystkie przesłanki, które regulują możliwość przyznania osobie wnioskującej prawo do dodatku pielęgnacyjnego. Ponadto ta okoliczność nie stanowiła sporu pomiędzy stronami. Ubezpieczona wносиła o przyznanie prawa do świadczenia od dnia 14 lipca 2018 r., czyli w dacie początkowej uznania jej za niezdolną do samodzielnej egzystencji.

Na podstawie art. 129 ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu, z uwzględnieniem ust. 2.

Sąd zważył, że orzecznictwo Sądu Najwyższego jasno i klarownie wskazuje, że zasada określona w art. 129 ustawy nie podlega wykładni rozszerzającej a co za tym idzie, ma ona zastosowanie w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu Najwyższego, „ustalenie prawa do świadczenia przez stwierdzenie spełnienia jego warunków nie odpowiada przyznaniu świadczenia. Jeżeli zatem przesłanki uprawniające do świadczenia zostały spełnione przed datą złożenia wniosku o to świadczenie, to jego przyznanie nie może nastąpić wcześniej niż od miesiąca, w którym ten wniosek zgłoszono.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia

12 września 2017 r., sygn. akt II UK 377/16) „Generalną zasadą prawa ubezpieczeń społecznych w zakresie, w jakim reguluje ono uprawnienia do świadczeń emerytalno-rentowych, jest to, że owe świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury lub renty, to jest od dnia spełnienia ustawowych warunków, zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Chodzi tu o przesłanki, które musi spełnić osoba uprawniona do świadczenia, nie zaś o samo ziszczenie się ryzyka socjalnego. Należy jednak podkreślić odrębność nabycia prawa do świadczenia od prawa do jego wypłaty

i stwierdzić, że są to instytucje regulowane odrębnymi przepisami, mające różne znaczenie

w obrocie prawnym. O nabyciu prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego stanowi

art. 100 ust. 1 ustawy przewidujący powstanie prawa do świadczeń z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, natomiast o wypłacie - art. 129 ust. 1 ustawy, nakazujący wypłacanie świadczenia od dnia powstania prawa, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Wynika stąd, że istnienia prawa do świadczeń, związanego ze spełnieniem ustawowych warunków nabycia

tego prawa nie można utożsamiać z przyznaniem (i wypłatą) świadczenia. Ustalenie prawa do świadczenia przez stwierdzenie spełnienia jego warunków nie odpowiada przyznaniu świadczenia. Jeżeli zatem przesłanki uprawniające do świadczenia zostały spełnione przed datą złożenia wniosku o to świadczenie, to jego przyznanie nie może nastąpić wcześniej niż od miesiąca, w którym ten wniosek zgłoszono.” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 2015 r., sygn. akt I UK 329/14)

W niniejszej sprawie bezspornym pozostawało, że odwołująca wystąpiła z wnioskiem o przyznanie świadczenia w dniu 18 stycznia 2018 r. W związku z tym organ rentowy w sposób prawidłowy przyznał odwołującej prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 stycznia 2018 r., stosując obowiązujące przepisy prawa, z których wynika, że świadczenie można przyznać od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożono wniosek.

W związku z tym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć odwołującej.

MK